

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان
برگردان از: حمید محوی
۱۹ می ۲۰۱۵

پس از توافق بین واشنگتن و تهران خاورمیانه در چه وضعیتی قرار خواهد گرفت؟

تمام بازیگران «خاورمیانه بزرگ» با نگرانی برای آینده خودشان منتظر توافقات بین واشنگتن و تهران هستند. هیچ کس نمی داند، هر یک در مورد تضمین ادامه حیاتشان نظریاتی را مطرح می کنند و خودشان را برای دگرگونی وضعیت آماده می سازند. تی یری میسان نتایج بررسی های خود را در اینجا توضیح می دهد.

ولتر شبکه / دمشق (سوریه) / ۱۸ می ۲۰۱۵

جان کری و محمد جواد ظریف به یکدیگر چه می توانند بگویند؟

گردهمائی شورای همکاری خلیج، به تاریخ ۱۴ مه در کمپ دیوید، آخرین مرحله پیش از امضای توافقات بین واشنگتن و تهران در ۳۰ جون آینده بود. دولت های خلیج (فارس) از صلح باز یافته می توانستند خشنود باشند ولی با این وجود، مثل تمام بازیگران اصلی منطقه دچار ابهاماتی بودند و از خودشان می پرسیدند که چه کسی بهای توافقات مخفیانه را خواهد پرداخت و هر یک سعی می کرد وضعیت جدید در منطقه را پیشبینی کند.

رئیس جمهور اوباما از امضای قراردادی که ضامن ادامه حیات رژیم های کنونی باشد امتناع کرد و نمایندگان خلیج نیز متنی را که ادامه حیات دولت های آنها را تضمین نمی کرد، امضا نکردند. سرانجام ایالات متحده جایگاه «هم پیمان مهم غیر عضو در ناتو» را برای آنها به رسمیت شناخت و مقادیر بسیار زیادی اسلحه به آنها فروخت.

طی سال ها، واشنگتن با اسطوره پردازی جمهوری اسلامی ایران را متهم می کرد که در حال تدارک سلاح هسته ئی بوده و می خواهد تمام رژیم های عربی را سرنگون کند و کشتار جمعی مردم اسرائیل را در سر می پروراند. ولی، در مارچ ۲۰۱۳، رئیس جمهور بارک اوباما و رهبر انقلاب علی خامنه ای هر یک هیأتی را به شکل مخفیانه برای مذاکره به عمان فرستادند [۱]. پس از دو سال مذاکره دو جانبه، واشنگتن و تهران مذاکرات چند جانبه ۱+۵ را آغاز کردند. از این پس همه پذیرفتند که ایران بلند پروازی های خود را در زمینه تولید بمب اتمی در سال ۱۹۸۸ رها کرده، حتی اگر به تحقیقاتش در زمینه نظامی در راستای فن آوری اتمی غیر نظامی ادامه داده ولی هدفش تولید سلاح هسته ئی نیست. ۳۰ جون، پنج قدرت شورای امنیت و المان باید تحریم ایران را منتفی سازند و ایالات متحده باید فوراً یک چهارم دارائی های توقیف شده ایران را، یعنی تقریباً ۵۰ میلیارد دلار از آن را پرداخت کند. در همان روز، واشنگتن و تهران خاورمیانه بزرگ را در چهار چوب نوعی پیمان نامه مشابهه سابقس پیکو یا پالتای منطقه ئی، تقسیم خواهند کرد.

موازن این تقسیم کدام است ؟

نقش روشنفکران این است که درک جهان پیرامون ما را ممکن سازند. در این وضعیت، باید بتوانیم وضعیت آینده منطقه را پس از امضای قرارداد تشخیص دهیم. ولی هیچ کس مایل به ابراز عقیده نیست، ابتداء به این دلیل که احتمال اشتباه وجود دارد و سپس به این علت که فرضیه مطرح شده می تواند خشم هر دو جبهه را برانگیزد. در واقع منطق این نوع توافقات دگرگونی در ستراتیژی آن است، که می تواند به خیانت نسبت به برخی هم پیمانان بینجامد، یعنی موضوعی که نمی توانند مسؤولیت آن را رسماً بپذیرا باشند.

با توجه به این امر که من یک فرد آزاد هستم و برای اصول مبارزه می کنم و نه خوش آمد دیگران، در نتیجه خطر چند نظریه پردازی را به عهده می گیرم. اطلاعات سرّی در اختیار ندارم، ولی توجه شما را به موارد زیر جلب می کنم :

(۱) ابتداء واشنگتن در نظر داشت «خاورمیانه بزرگ» را با روسیه تقسیم کند. این موضوع مرکزی گردهمایی ژنیو در جون ۲۰۱۲ بود. ولی رشد قدرت روسیه ایالات متحده را متقاعد ساخت که نمی تواند پولیس منطقه را به دولتی واگذار کند که نمی خواهد به زیر مجموعه امپراتوری تبدیل شود و خود را به عنوان یک قطب مستقل تلقی می کند. در نتیجه ایالات متحده با ایران به مذاکره نشست. در نتیجه، هدف ستراتیژیک واشنگتن در این توافق گماشتن ایران در نقشی است که در دوران شاه به عهده داشت، یعنی نقش ژاندارم منطقه. با پذیرش چنین داد و ستدی، تهران از ایده آل ضد امپریالیستی امام خمینی صرف نظر خواهد کرد. امام خمینی در نخستین سخنرانی خود وقتی که به وطن بازگشت، نظامیان را تشویق کرد که از خدمت به منافع انگلوساکسون ها خود داری کنند و در خدمت به آزادی مردم بکوشند.

(۲) برای جلب توافق افکار عمومی، امضای قرارداد باید به آتش بس در گسترده ترین ابعاد بینجامد، به این معنا که تقسیم منطقه باید به دوایر نفوذی بینجامد. هم زمان، توافق باید به دو هدف ستراتیژیک ایالات متحده پاسخ بگوید : امنیت اسرائیل و کنترل منابع طبیعی ستراتیژیک. در نتیجه ایران باید رژیم های سلطنتی خلیج را به علاوه اردن و احتمالاً مراکش در «نیروی مشترک عرب» به پشتیبانی اتحادیه عرب ولی به فرماندهی نظامی اسرائیل به رسمیت بشناسد [۲]. ایالات متحده نیز از سوی دیگر باید بپذیرد که عراق، سوریه و لبنان توسط ایران ثبات خود را بازیابند.

(۳) مانند هر توافق کلاسیک برای تقسیم، ثبات به تغییرات ارجحیت دارد، در نتیجه سرنوشت «بازترسیم» مرزها به مذاکره بستگی خواهد داشت و نه استفاده از زور. ایالات متحده باید ستراتیژی هرج و مرج «Chaos» را که از سال ۲۰۰۱ به اجراء گذاشته ترک کند. ایران نیز به سهم خود باید صدور انقلابش را به فراموشی بسپارد. [۳] روسیه به عنوان تنها قدرتی که می تواند این قرارداد را با شکست بکشاند، مداخله نخواهد کرد زیرا به فضای قدیمی شوروی

بازگشته است [۴]. چین به سهم خود با نگرانی شاهد هم پیمان ایرانی خود می باشد که همچون آب از لای انگشتانش فرو می ریزد، در حالی که ایالات متحده به گسترش نیروهای نظامی اش در خاور دور ادامه می دهد.

پی آمدهای احتمالی این توافق

از هم اکنون می توانیم پی آمدهای احتمالی این فرضیات را پیشبینی کنیم: سقوط دولت بنیامین نتانیا هو و جایگزین شدن اتحادیه دیگری که ۱۸ سال تأخیر در بازشناسی توافقات اسلو را جبران کند، بازشناسی جهانی دولت فلسطین و صرف نظر کردن فتح و حماس از حقوق خدشه ناپذیرشان که به شکل پنهانی با پرداخت پول جبران خسارت خواهد شد. بازنشستگی حسن نصرالله و سعد حریری از زندگی سیاسی، صلح برای سوریه، ولی استخراج گاز سوریه برای بازسازی کشور ناممکن خواهد بود، و غیره.

آتش بس عمومی به واشنگتن و تهران اجازه خواهد داد تا آزادانه در مناطق نفوذی خود حرکت کنند، با این حساب که ایران معادل ایالات متحده نخواهد بود بلکه نقش خدمتگذار را به عهده خواهد داشت. بر این اساس ایران، افراد مورد نظر خود را در عراق و سوریه و لبنان بر سر کار خواهد آورد. از سوی دیگر، ایالات متحده تلاش خواهد کرد که رژیم های سلطنتی خلیج را یکی پس از دیگری سرنگون کند، به جز قطر و اخوان المسلمین را به جای آنها به قدرت برساند.

یادداشت ها:

[۱] “آنچه را که شما درباره توافقات ایالات متحده و ایران نمی دانید”، به وسیله تی پری میسان، ترجمه حمید محوی، شبکه ولتر، ۶ اپریل ۲۰۱۵، www.voltairenet.org/article1...

[۲] “نیروی «عرب» برای دفاع مشترک”، به وسیله تی پری میسان، ترجمه حمید محوی، شبکه ولتر، ۲۰ اپریل ۲۰۱۵، www.voltairenet.org/article1...

[۳] «Ashton Carter nomme le nouveau stratège du Pentagone», Réseau Voltaire, 17 mai 2015، www.voltairenet.org/article1...

[۴] “مصاحبه مستقیم با ولادیمیر پوتین”، به وسیله تی پری میسان، ترجمه حمید محوی، شبکه ولتر، ۴ می ۲۰۱۵، www.voltairenet.org/article1...